

Vodi me!

(John Henry Newman)

Vodi me, dobrotna luč,
skozi temo, ki me obdaja,
popelji me naprej.
Noč je temna,
daleč od doma sem,
vodi me vedno naprej.

Vodi moje korake;
ne prosim, da bi mi že zdaj razodel,
kaj mi pripravljáš v prihodnosti.
Zadostuje mi en sam korak,
za ta trenutek.
Nisem bil vedno tak,
nisem te vedno prosil,
da bi me vodil
Raje sem si sam izbiral pot.
Zdaj pa te prosim,
da me ti vodiš vedno naprej.
Hlepel sem po dnevih slave
in moje korake je vodila nadutost,
nikar se ne spominjaj teh let,
ki so minila.

Tvoja moč me je dolgo blagoslavljal
in nedvomno me bo tudi zdaj
vodila skozi stepe in močvirja,
po kamnitem svetu in strmih hudournikih,
da bo minila noč in bo zasijala zarja.

Jutri bodo obličja angelov,
ki sem jih dolgo imel rad
in so mi za nekaj trenutkov izginili izpred oči,
spet nasmejana.

Vodi me, jasna luč,
nosi me vedno dalje. Amen.

foto: br. Matej Nastran